

Baltasar Porcel, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2007). – El 6 de juny de 2007, en un acte solemne al Palau de la Música de Barcelona, Baltasar Porcel va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes que convoca Òmnium Cultural i que està dotat amb 30.000 euros. El jurat estava format per Vicenç Villatoro, Josep Maria Roig i Rosich, Salvador Alegret, Albert Manent, Vinyet Panyella, Josep M. Domingo, Salvador Cardús, Pere Tió i Ricard Torrents. El premi, instituït el 1969, és atorgat, segons consta en les bases, «a una persona que per la seva obra literària o científica, escrita en llengua catalana, i per la importància i exemplaritat de la seva tasca intel·lectual, hagi contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans». No es pot negar, doncs, que Porcel és un digne mereixedor del guardó. Vicenç Villatoro ho deixà clar en la glossa que en féu com a portaveu del ju-

rat: «La persona que rebrà d'aquí a uns instants el premi d'Honor de les Lletres Catalanes ha escrit una de les obres més àmplies, ambicioses i riques de la literatura catalana contemporània. Una obra que inclou més d'una cinquantena de títols, des d'obres de teatre a llibres de viatges, des d'entrevistes periodístiques fins a assaigs, però que té el seu nucli dur en un conjunt de novel·les de primeríssim nivell, que han estat valorades i reconegudes per la crítica i els públics de les principals cultures al nostre voltant. És així una de les principals cartes de presentació que té avui la cultura catalana al món.» I afegí: «Aquestes obres i aquest personatge que les ha escrit tenen característiques i virtuts que han fet donar un tomb a la literatura catalana, que han deixat i deixen encara empremta i trasbals. Una d'aquestes virtuts és participar en l'ampliació de la literatura catalana més enllà de la cotilla del políticament correcte, del bonisme obligatori, de qualsevol estètica ploranera i derrotada.»

El discurs de Porcel en l'acte és un text programàtic de gran interès per entendre la figura de l'escriptor, la importància que concedeix a la llengua catalana i el paper de la literatura en la formació dels individus. Entre altres coses hi recorda els moments difícils de la lluita que ha hagut de viure recentment contra el càncer: «Tinc 70 anys i he tingut un càncer i l'he vençut. Quan em deien que havia de deixar de treballar, jo contestava: què cony la salut i descansar, jo sóc aquell que treballa, que escriu i que pensa, i si m'he de salvar m'he de salvar amb tot això. Jo sóc la meua obra.»

L'acte va comptar també amb un parlament de Jordi Porta, president d'Òmnium, en el qual féu referència a alguns dels greuges de la llengua catalana en el seu difícil procés de normalització i tingué unes paraules de record per al notari Josep M. Puig i Salellas, mort recentment. També hi prengué la paraula Joan Francesc Mira, guardonat en la convocatòria de l'any 2004, el qual parlà de la commemoració del 300 aniversari de la batalla d'Almansa, que és d'allà on –diuen– vénen tots els mals. Així mateix hi hagué l'actuació del cantant Roger Mas, que presentà textos musicats d'alguns escriptors catalans, una mostra del seu espectacle titulat *SomniumS*. Entre els assistents cal destacar la presència del president de la Generalitat, José Montilla, el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, i l'alcalde de Barcelona, Jordi Heireu, a més d'un bon nombre d'escriptors i de guardonats en convocatòries anteriors.

La concessió del premi s'ha d'entendre com el punt culminant de l'homenatge a un escriptor que, ara que compleix setanta anys, és reconegut des de les instàncies més diverses del món literari. Potser és exagerat parlar de «*rectificación*» –que és el terme que Xavier Bru de Sala emprà en la seva crònica de l'acte a *La Vanguardia*–, perquè segurament tampoc no és que hi hagi res a rectificar, però sí d'«*entronización de Porcel como indiscutible*», una altra de les expressions del cronista.